

СКОРОПАДСЬКИЙ ПАВЛО ПЕТРОВИЧ

Павло́ Петро́вич Скоропа́дський (15 травня 1873 — 26 квітня 1945) — український громадський, політичний діяч, військовик. Походив з козацько-старшинського роду Скоропадських. Офіцер армії Російської імперії. Учасник російсько-японської (1904—1905) та Першої світової воєн (1914—1918). Гетьман Української Держави (29 квітня — 14 грудня 1918). Один із лідерів та ідеологів монархічного гетьманського руху.

ПЕРША СВІТОВА ВІЙНА

З ПОЧАТКУ ПЕРШОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ ПАВЛО СКОРОПАДСЬКИЙ ВІДПРАВЛЯЄТЬСЯ НА ФРОНТ, І ВЖЕ 6 СЕРПНЯ 1914 РОКУ КІННИЙ ПОЛК ГЕНЕРАЛА СКОРОПАДСЬКОГО ВІДЗНАЧИВСЯ У БОЮ ПІД КРАУПІШКЕНОМ. ПОДАЛЬША ВІЙСЬКОВА СЛУЖБА ПРОХОДИЛА ВДАЛО І НЕЗАБОРОМ ВІН ВЖЕ КОМАНДУВАВ ГВАРДІЙСЬКОЮ КАВАЛЕРІЙСЬКОЮ ДИВІЗІЄЮ. ВІДЗНАЧИВСЯ У БОЯХ З НІМЦЯМИ ПІД КАУШЕНОМ І ТРИСВЯТАМИ. ПІСЛЯ ОТРИМАННЯ ВЛІТКУ 1916 РОКУ ЧИНУ ГЕНЕРАЛ-ЛЕЙТЕНАНТА, ПАВЛО СКОРОПАДСЬКИЙ 22 СІЧНЯ 1917 РОКУ ПРИЙМАЄ КОМАНДУВАННЯ 34-М АРМІЙСЬКИМ КОРПУСОМ, ЯКИЙ РОЗТАШОВУВАВСЯ НА ТЕРЕНАХ УКРАЇНИ. ПЕРЕБУВАЮЧИ НА ПОСАДІ КОМАНДУВАЧА ЦЬОГО КОРПУСУ, ПАВЛО ПЕТРОВИЧ ВПЕРШЕ ПОЗНАЙОМИВСЯ З МАСОВИМ УКРАЇНСЬКИМ РЕВОЛЮЦІЙНИМ РУХОМ.

Доба революції

Революційні події у Петрограді призвели до деморалізації армії і поступової її більшовизації. В Україні національний революційний рух очолила соціалістична Центральна Рада. Павло Скоропадський вороже ставився до соціалістичних ідей українських та російських революційних партій. У травні 1917 року у Києві відбувся I-й Всеукраїнський військовий з'їзд, який прийняв рішення про створення української національної армії.

У серпні 1917 року за наказом генерала Корнілова внаслідок українізації 34-й корпус під командуванням Скоропадського перетворено на 1-й український. Генерал Денікін про Скоропадського:

Павло Скоропадський

Російсько-японська війна

З початком російсько-японської війни Скоропадський подав рапорт з проханням перевести його на фронт у діючу армію. Наприкінці лютого 1904 року він виїхав з Петербургу в Маньчжурію.

З 16 березня 1904 року Скоропадський служив в Мукдені, в складі 1-ї Маньчжурської армії. Він був осавулом 3-го Верхньоудинського полку Забайкальського козачого війська. 1 травня молодого офіцера перевели в штаб, на посаду ад'ютанта генерал-лейтенанта Федора Келлера, командувача Східного загону Маньчжурської армії. Проте 1 жовтня Скоропадський покинув штабну роботу за власним бажанням і став командиром 5-ї сотні 2-го Читинського полку забайкальських козаків. Його загони брали участь в розвідувальних операціях та блискавичних нападах на тили противника.

